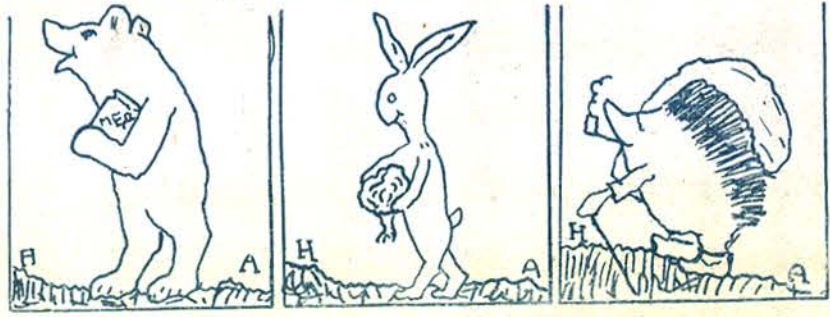

Славейче

КАКВО МОГАТЪ МАЛКИТЪ

ЕСЕНЬ ВЪ ГОРАТА

Ето, вижте, редъ по редъ весели сж тѣ на гледъ: Меца, Заю, Ежко-бѣжко — всѣки носи нѣщо тежко.

Ето наши дѣдо Ежко подъ товара върви тежко, на гърба си носи той чувалъ съ жължди безъ брой.

Въвъ ржце си баба-Меца носи буркана съ медаца, А съсъ зелка на ржце крачи Заю съ радостно сърдие.

Стихове и картини отъ: Никола Ал. Петковъ уч. III-а кл. у-ще Антимъ I гр. Видинъ.

КЪСНА ОРАНЪ

(По картинката „Късна оранъ“ въ брой втори на „Славейче“)

Оре орача своята малка нива свелъ чело надъ тежки мисли, и ето ралото прѣсъта пробива и нижатъ се бразди, еднаследъ друга — Ори, орачо, не преставай! — Ний тебъ стократно ще се отплатимъ за тоя хлѣбъ, шо вси ядеме, когото ний — на тебъ дължиме...

Станка П. Михайлова у-ка отъ II-б кл. у-ще „Бр. Миладинови“ гр. Бургасъ

ЗАДАЧИ, РЕБУСИ, ГАТАНКИ

Име на планина въ Македония съмъ. Като се замѣни първата ми буква съ Н, ставамъ вамъ плодъ, съ В, служа при изграждането на кжщитѣ, съ Ж, — огънь; съ Д, — подарѣкъ; съ З, — служа при игра на табла.

Задава: Ив. К. Йовчевъ, у-къ отъ I кл VII прогимн., София

Име съмъ на евино и приятно питие. Като замѣнишъ първата ми буква съ „К“, ставамъ домашно животно, но когато я замѣнишъ съ „Л“ ставамъ растение. Шо съмъ?

Задава: Борисъ Д. Пѣвѣв, уч. отъ II класъ — гр. Ст.-Загора

Какво има най-много въ С о з о п о л ъ т ъ?

Задава: Митко Р. Куюмджиевъ, у-къ II кл., София.

1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			

1. Животно.
2. Растение.
3. Морско животно.
4. Питай за туй зидаря.
5. Часть отъ облѣклото.
6. Женско име.
7. Нѣколко войника.
8. Градъ.

Първитѣ букви даватъ най-любимото на децата.

Задава: М. Самуиловъ, у-къ, София.

1	2	3
2		
3		

1. Домашно животно.
2. Нѣщо отъ човѣкъ.
3. Български градъ.

Задава: Пенчо Димитровъ, у-къ II-б отд., у-ще „Екзархъ Йосифъ“, София.

днесъ? Работата стана много сложна.

Царицата: — Почакай и ще видишъ какъ всичко ще се нареди. — Звъни съ малко звънче, което е на масата.

Влиза Грация — прислужницата на Царицата.

Грация: — Какво ще заповѣдате, Ваше величество?

Царицата: — Събудиха ли се нашитѣ гостенки?

Грация: — Да, Ваше величество! Гостенката отъ Златната спалня още закусва.

Царицата: — Помогнахте ли ѝ да се облѣче?

Грация: — Да, Ваше величество! Както ми заповѣдахте, дадохъ ѝ вашата розова рокля.

Царицата: — Тя каза ли нѣщо? Добре ли е спала?

Грация: — Ахъ, Ваше величество! Нещастие. Тя е така сърдита. „Никога, казва, не съмъ спала на такава лошо легло. Нѣщо ме убиваше цѣлата нощ. Подъ леглото ми, навѣрно, има нѣщо.“ И знаете ли, Ваше величество, подъ леглото намѣрихъ едно голѣмо бобово зърно.

Царицата: — Бобово зърно? Отъ къде се е взело? Така нехайно ли приготвявате леглата?

Грация: — Но, Ваше величество, вината не е моя, азъ много добре редя леглата. Това зърно случайно е паднало тамъ. Ахъ, какво нещастие!

Царицата: — А другата гостенка?

Грация: — Отъ Сребърната спалня? Ахъ, миличката, тя цѣла нощ е спала чудесно. Така поне тя ми каза. „Никога не съмъ спала на такава хубаво и удобно легло. Много съмъ ви благодарна“. Дадохъ ѝ да облѣче моята най-хубава празнична рокля. Какъ много се зарадва. „Никога, казва, не съмъ носила такава хубава рокля.“ А какъ хубаво ѝ стои! Прелестъ!

Царицата: — Къде е тя сега?

Грация: — Тя закуси и излѣзе въ градината.

Царицата: — Въ градината? Сама?

Грация: — Да, Ваше величество. Тя каза, че иска да се разходи, докато вие благоволите да я приемете.

Царицата: — Съобщете на дветѣ дами, че ги очаквамъ. Съобщете сжщо и на моя синъ да дойде!

Грация: — Слушамъ, Ваше величество! — Излиза.

Царьтъ: — Какво ще кажешъ, мила, коя е истинската принцеса?

Царицата: — Нима не разбира? Тази отъ Златната гостна спалня. Бобовото зърно не ме излъга.

Влиза Латинка, облѣчена въ хубава царска дреха.

Латинка: — пада на колѣне. — Простете ме, Ваше величество! Азъ помислихъ, че моята господарка се е изгубила въ гората и затова се представихъ като самата нея. Мила господарке! Простете ме и вие! Много съмъ виновна.

Принцесата: — Нищо не разбирамъ. Но каквото и да се е случило, азъ ти проща-

НОВИНИ РАДОСТЪТА НА НАДКА

Похваленъ примѣръ. Преди нѣколко дни вестницитѣ съобщиха, че ученикътъ Василъ Йосифовъ Стоименовъ, отъ II класъ на XIX прогимназия, въ София, синъ на бедни родители, намѣрилъ на улицата 3,000 лева, които отнесълъ въ кжщи и предалъ на майка си. На другия денъ бащата предалъ паритѣ въ участъка, за да се дадатъ на тѣхния притежателъ. Постжпката на Василъ Йосифовъ Стоименовъ е много похвална и добра. Така трѣбва да постжпва всѣки, който намѣри нѣщо чуждо, макаръ и да му е много потрѣбно. Да се задържа чуждо нѣщо, макаръ и намѣрено, е все едно да се краде. Постжпвайте винаги като това добро момче!

Денъ на Слѣпия. Всѣка година на Димитровъ-денъ се празнува Денъ на слѣпия. Празнува се и тази година. Слѣпитѣ сж изгубили единъ отъ най-ценнитѣ дарове, които Богъ дава на хората, затова трѣбва винаги да бждемъ добри и внимателни къмъ тѣхъ. И да имъ помагаме всѣкога, когато ни се удаде случай за това.

Гара Добри Немирово. Между гаритѣ Костенецъ и Сулу-дервентъ е открита нова гара на името на известния нашъ писателъ Добри Немировъ, който е единъ отъ ценнитѣ сътрудници на нашия вестникъ. Въ този брой печатаме разказа му „Пѣсничката“ по спомени отъ детскитѣ му години.

Решение на задачитѣ отъ брой 2.

1. Ракъ, макъ, сакъ, лакъ.
2. Професията на лицето отъ първата визитна картичка е „главнень агрономъ“, а на лицето отъ втората — „отговорень редакторъ“.

Решили задачитѣ:

Първата задача сж решили: Веселина Хр. Папазова, у-ка отъ I б класъ, гр. Габрово, П. Димитровъ, у-къ, София, Коста Г. Костовъ у-къ III кл. V прогимназия, София и др.

Втората задача не е решена отъ никого.

На решилитѣ всички задачи отъ този брой ще дадемъ подарѣкъ една книжка.

РАЗПРОСТРАНЯВАЙТЕ ВЕСТНИКЪ „СЛАВЕЙЧЕ“

Знаете ли защо Надка е така радостна днесъ? — Защото следъ като си научи уроцитѣ, помоли майкаси,

да ѝ скрои една престилчица, която самичка уши, по показаното по-горе моделче.

Помолете и вие вашитѣ майки да ви скроятъ такава престилчица. Тя предпазва роклички отъ замърсяване, пере се лесно, а и, вижте, колко е красива, пѣкъ и колко леко се работи!

Най-добре да се ушие отъ синъ докъ. Като гарнитура на престилчицата служатъ джебоветѣ, които представляватъ малки пиленца. Тѣ сж направени отъ по-свѣтълъ докъ и се зашиватъ на престилката чрезъ фестониране съ по-тъмно-сини конци Д. М. С. № 8. По края на престилчицата е поставено бие отъ свѣтлия цвѣтъ.

По широкия свѣтъ

Населението въ Япония. Споредъ последното преброяване, станало на 1 октомврий т. г., населението на Япония възлиза на 70.258.000 жители. Татуирането и днесъ е на мода. Татуирането е много старъ обичай, разпространенъ най-вече между дивитѣ племена. Въ Австралия татуирането и днесъ

продължава да бжде на мода. Дори въ Сидней, столицата на Австралия, има единъ младъ професоръ, който се занимава съ татуиране. При него отивали и доста видни хора. Покойниятъ английски кралъ Георгъ V сжщо ималъ татуировка по тѣлото си — на гърба му билъ изобразенъ единъ змей.

СКРИТА КАРТИНА

Тѣзи две кучета сж подушили, че наблизко има три лисици, които дебнатъ да влѣзатъ въ кокошарника. Къде сж лисицитѣ?

вамъ. Сега само тебъ единствена имамъ. — Къмъ Царя и Царицата. — Вѣрвамъ, че и вие ще ѝ простите? И азъ ви моля заедно съ нея.

Царьтъ: — Вие сте, наистина, златното сърдце. Прощаваме ѝ! — Къмъ Царицата. — Нали, мила моя?!

Царицата: — Смутена. — Да, Ваше величество!

Влиза принцъ Незабравимъ, придруженъ отъ Грация.

Принцътъ: — Добро утро, мили родители! — Като вижда принцеса Златното сърдце. — Вие сте тукъ, принцесо? Да вѣрвамъ ли на очитѣ си? — Пригрѣща я. — Колко много се радвамъ. Азъ бѣхъ изгубилъ надежда, че ще ви видя отново.

Царьтъ: — тихо на Царицата. — Твоето бобово зърно нищо не познава.

Царицата: — Никога вече нѣма да се довѣрявамъ на бобовитѣ зърна. И азъ виждамъ, че съ тѣхъ нищо не се познава.

Принцътъ: — приближа се до Царя и Царицата, уловилъ ржката на принцесата. — Скъпи татко! Мила майко! Благословете ни! Това е моята избраница.

Царьтъ: — Бждете благословени, деца мои! Нашето царство има нужда отъ такова златно сърдце, каквото има принцесата.

Царицата: — И азъ ви благославямъ! Бждете щастливи.

Принцътъ: — къмъ принцесата. — А сега, принцесо моя, забравете всичкиѣ си нещастия и се радвайте заедно съ насъ на хубавия Божи свѣтъ!

Принцесата: — Радвамъ се, принце мой! Благодаря ти, Боже мили, че ми дари това щастие! Сега пакъ не съмъ сама.

Грация: — Ахъ, колко сж мили двамата! И какъ много ѝ прилича моята празнична рокля.

Латинка: — приближава се до принцесата и ѝ цѣлува ржката. — Принцесо, позволете ми и азъ да ви поздравя!

Принцесата: — пригрѣща я. — Благодаря ти, Латинке моя! Сега само ти единствена отъ нашия домъ ще се радвашъ на моето щастие.

Царьтъ: — А сега да почне веселбата! — Хваща Царицата за ржката и излиза напредъ. Принцътъ сжщо, хваналъ принцесата за ржка, се нарежда отлѣво до тѣхъ. Латинка се изправя до принцесата въ края, а Грация на другия край до Царя. Всички се хващатъ за ржце и запѣватъ:

Сватба почваме сега и безкрайна веселба. Канимъ всички тука васъ да се веселите съ насъ. Завеса.

Георги Кръзовъ